

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: **K.**, bytom P., zast. advokátom JUDr. P., R., proti žalovanému **Colnému riaditeľ'stvu SR**, Mierová 23, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 28995/2011-1214 zo dňa 23.09.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/105/2011-36 z 21. decembra 2011

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/105/2011-36 zo dňa 21. decembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného o potvrdení rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R-13/2009-5334 zo dňa 20.1.2009, ktorým bol žalobca podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákon č. 200/1998 Z.z. prepustený zo služobného pomeru colníka dňom doručenia rozhodnutia (22.1.2009).

Dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru colníka bolo porušenie základných povinností colníka stanovených v § 44 ods. 3 písm. a/, b/, g/, h/ citovaného zákona zvlášť hrubým spôsobom a to tým, že:

- Dňa 29.10.2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou po vykonanej colnej kontrole cestujúcej nevydal rozhodnutie o zaistení, zhabaní, prepadnutí alebo úschove tovaru, o ktorom bolo pri colnej kontrole zistené, že sa na územie SR dováža v rozpore s colnými predpismi. Po tomto zistení nepostupoval podľa ustanovenia § 72 a nasl. ustanovení zákona č. 199/2004 Z.z. colný zákon, ani tovar nezaevidoval do príslušnej evidencie vedenej na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou, čím umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu.
- Dňa 29.10.2008 spolu s colníkom V. F. odniesol zo služobnej miestnosti na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou v služobnej brašni štyri kartóny cigariet nezistenej značky, štyri krabičky cigariet nezistenej značky a fľašu alkoholu nezistenej značky a množstva, ktoré nezaevidoval do prvej evidencie.
- Dňa 02.11.2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou po tom, čo si s colníkmi Sz. a P. rozdelili kartón cigariet, tieto cigarety nezaevidoval do príslušnej evidencie vedenej na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou, čím umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu.
- Dňa 06.11.2008 po tom, čo zistil, že vo vlakovej súprave vstupujúcej na územie SR bol nájdený jeden kartón cigariet ako vec opustená, tento kartón cigariet nezaevidoval do príslušnej evidencie vedenej na pobočke Colného úradu Čierna nad Tisou, ale tento kartón cigariet rozbalil a rozdal colníkom Sz., F. a G., čím umožnil, aby tento kartón cigariet unikol spod colného dohľadu.

Správny orgán prvého stupňa konštatoval, že z prvotnej evidencie vedenej na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou, kde majú byť zaevidované všetky zistenia a porušenia colných predpisov, zistil, že dňa 29.10.2008 sú zaevidované cigarety, ktoré boli zaistené cestujúcej S. a o ktorých rozhodol nadpor. K., a v dňoch 02.11.2008 a 06.11.2008 nie sú zaevidované žiadne cigarety, ktoré boli zaistené pri colnej kontrole. Uvedené konanie žalobcu bolo preukázané zvukovým a obrazovým záznamom z výkonu služby žalobcu, ktorý bol správnym orgánom prvého stupňa sprístupnený dňa 07.01.2009 vyšetrovateľom Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby, 4. inšpekčné oddelenie, ktorý pod č. ČVS:SKIS-130/IS-4-V-2008 zo dňa 08.12.2008 vzniesol obvinenie voči žalobcovi so spolupáchateľstva prijímania úplatku v súbehu so zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa a zo spolupáchateľstva zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože spôsob a intenzita porušenia služobnej disciplíny žalobcom nedáva záruku na ďalší riadny výkon štátnej služby, hrubé porušenie základných povinností colníka žalobcom vytvára a posilňuje negatívnu mienku verejnosti, narušuje vážnosť colnej správy a ohrozuje dôveru colnej správy.

Krajský súd v konaní podľa § 247 a nasl. O.s.p. po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj po oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa dospel jednomyselne k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Z rozkazu Ministra financií SR č. 2/2007 zo dňa 06.06.2007 týkajúceho sa rozsahu právomoci nadriadených vo veciach služobného pomeru v štátnej službe colníkov (personálna a disciplinárna právomoc) podľa názoru krajského súdu vyplýva, že riaditeľ colného úradu je oprávnený rozhodovať o prepúšťaní zo služobného pomeru colníkov vo svojej ustanovovacej pôsobnosti podľa § 183 zákona č. 200/1998 Z.z. (článok 4 písm. p/ uvedeného rozkazu). Z administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného krajský súd zistil, že žalobca dňa 15.01.2009 po začatí konania vo veci služobného pomeru v Ústave pre výkon väzby v Košiciach sa odmietol k veci vyjadriť z dôvodu, že mu neboli predložené dôkazové materiály. Z obrazového a zvukového záznamu o priebehu výkonu štátnej služby žalobcu dňa 02.11.2008, 06.11.2008 a 29.10.2008 a z prekladu zvukového záznamu zo dňa 29.10.2008, 02.11.2008 a 06.11.2008 (prekladateľský úkon prekladateľky JUDr. L. zo dňa 22.10.2009) nesporne podľa krajského súdu vyplýva priebeh a spôsob konania žalobcu tak, ako je uvedený

v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa. V prvotnej evidencii zaisteného tovaru pri prehliadkach dňa 29.10.2008, 02.11.2008 a 06.11.2008 nie je evidovaný tovar, ktorý žalovaný zistil colnou kontrolou na stanovisku č. 1 na hranici medzi SR a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou. Podľa doručky pripojenej k žalobou napadnutému rozhodnutiu žalovaného žalobca prevzal rozhodnutie žalovaného dňa 28.09.2011. Listom sp. zn. 33760/2011-1214 zo dňa 03.11.2011 žalovaný oznámil žalobcovi opravu nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia (nesprávne číslovky v dátume 22.04.2011 a 22.04.2008 boli opravené na údaj 22.04.2009). V administratívnom spise žalovaného sa nachádza originál úradného záznamu zo dňa 22.04.2009, podľa ktorého sa JUDr. A. podľa § 52 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. oboznámil so spisovými materiálmi vo vzťahu k colníkom K., B., H. a F.

Podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. v znení účinnom do 31.08.2009 služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 44 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ zákona č. 200/1998 Z.z. citovaného zákona colník je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené Ústavou SR, ústavnými zákonmi, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy alebo ohroziť dôveru k colnej správe a dodržiavať služobnú disciplínu.

Krajský súd sa na základe uvedeného stotožnil so záverom žalovaného, že žalobca sa už popísaným konaním dopustil zvlášť hrubým spôsobom porušenia základných povinností colníka ustanovených v § 44 ods. 3, písm. a/, b/, g/ a h/ zákona č. 200/1998 Z.z. Žalobca v podanej žalobe tento záver žalovaného podľa krajského súdu ani nespochybňoval, netvrdil, že sa uvedeného konania v dňoch 29.10.2008, 02.11.2008 a 06.11.2008 nedopustil. Ako nedôvodné hodnotí súd všetky procesné námietky uplatnené žalobcom v podanej žalobe. Riaditeľ Colného úradu v Michalovciach bol v zmysle rozkazu Ministra financií SR č. 2/2007 zo dňa 06.07.2007 oprávnený vydať rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka a skutočnosť, že správny orgán prvého stupňa mal k dispozícii podklady pre začatie správneho konania vo veci služobnému pomeru žalobcu (výpisky riaditeľa colného úradu zo zvukového a obrazového záznamu), ktoré mu boli sprístupnené správnym orgánom prvého

stupňa dňa 07.01.2009, hoci správne konanie vo veci služobného pomeru žalobcu začalo až 15.01.2009, nie je porušením procesných ustanovení zákona č. 200/1998 Z.z. Žiadne ustanovenie tohto zákona nebráni správneho orgánu pred začatím konania vo veciach služobného pomeru zabezpečiť si podklady, ktoré odôvodňujú začatie konania vo veciach služobného pomeru. Ako nedôvodnú hodnotil krajský súd aj námietku žalobcu, podľa ktorej rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nezodpovedalo požiadavkám stanoveným § 47 na nasl. zákona o správnom konaní. Zákon č. 200/1998 Z.z. v dvanástej časti upravuje konanie vo veciach služobného pomeru, pričom procesná úprava tohto konania má charakter špeciálnej právnej úpravy vo vzťahu k zákonu č. 71/1967 Zb. Náležitosti rozhodnutia vydaného v tomto konaní upravuje ustanovenie § 230 zákona č. 200/1998 Z.z. Rozhodnutia žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa zodpovedajú týmto zákonným požiadavkám. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že v zmysle § 236a tohto zákona s účinnosťou od 01.09.2009 sa všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb.) s výnimkou výkonu rozhodnutia nevzťahuje na konanie podľa zákona č. 200/1998 Z.z. Zo žalovaného nedošlo podľa krajského súdu ani k porušeniu práv žalobcu ako účastníka konania v zmysle § 226 zákona č. 200/1998 Z.z. tým, že žalobca ani jeho právny zástupca neboli vyrozumení o druhostupňovom konaní. Žalovaný po zrušení svojho predchádzajúceho rozhodnutia rozsudkom Najvyššieho súdu SR ďalšie dokazovanie vo veci už nevykonával a do administratívneho spisu iba doložil originál úradného záznamu zo dňa 22.04.2009. Rozhodnutie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 28.09.2011. O oprave nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia bol žalovaný upovedomený listom žalovaného zo dňa 03.11.2011, ktorý mu bol doručený dňa 28.09.2011 (oprava nesprávneho dátumu vyhotovenia úradného záznamu zo dňa 22.04.2009). Pretože krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného považoval za zákonné, žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. Žalobca v konaní úspešný nebol, a preto mu súd nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom v častiach I. – VIII. zhrnul svoje vyjadrenia a návrhy v doterajšom priebehu konania, včítane administratívneho konania a keďže krajský súd jeho žalobe v prebiehajúcom súdnom konaní nevyhovел a svoje rozhodnutie podľa žalobcu odôvodnil len všeobecnými dôvodmi a citoval zákonné ustanovenia, pričom sa nevysporiadal so žiadnou jeho námietkou (časť IX. odvolania), v časti X. žiadal zrušenie rozsudku krajského súdu a zrušenie rozhodnutia žalovaného a riaditeľa colného úradu o jeho prepustení.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď verejné vyhlásenie rozhodnutia vopred oznámil v súlade s § 156 ods. 3 OSP.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu, ktorý sa vypořiadal so všetkými dôvodmi podanej žaloby, a to tak, ako ich uviedol na strane 5 – 7 svojho rozsudku. Krajský súd na základe zistenia vyplývajúceho z administratívneho spisu dospel k záveru, že originál úradného záznamu, podľa ktorého bol právny zástupca JUDr. A. podľa § 52 ods. 1 zák. č. 200/1998 Z.z. oboznámený so spisovými materiálmi aj vo vzťahu k žalobcovi (a ďalším colníkom), sa v spise nachádza a toto zistenie potvrdzuje aj odvolací súd. Dôvod, pre ktorý najvyšší súd, ako súd odvolací zrušil v skoršom konaní rozhodnutie žalovaného, pominul. Krajský súd sa v ods. 1 na str. 7 rozsudku vypořiadal aj so skutočnosťou odôvodňujúcou nevykonanie ďalšieho dokazovania v administratívnom konaní (konaní o prepustenie zo služobného pomeru) po zrušení rozhodnutia žalovaného rozsudkom najvyššieho súdu zo dňa 19.5.2011. Odvolací súd konštatoval, že vysvetlenie žalovaného zo dňa 4.11.2011 (t.j. že žalobca bol oboznámený prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. A. dňa 22.4.2009 s celým spisovým materiálom, o čom svedčí už uvedený úradný záznam z 22.4.2009 a tento nebol nedopatrením zaslaný NS SR v spisovom materiáli žalovaného), je v súlade s obsahom spisu a ak krajský súd vychádzal z tohto zistenia, nemal dôvod vyžadovať ďalšie doplnenie dokazovania v administratívnom konaní. Krajský súd žalobcom vytýkanú nesprávnosť v dátumoch „22.4.2011“ a „22.4.2008“ a ich opravu na údaj „22.4.2009“ vzhľadom na vydané opravné uznesenie dôvodne akceptoval, keďže na základe administratívneho spisu nie je žiadna pochybnosť o tom, že dátum oboznámenia sa právneho zástupcu A. so spisovým materiálom zodpovedá 22.4.2009, rovnako u žalobcu ako aj u iných osôb (colníkov), ktoré v danom prípade zastupoval.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že v konaní boli použité videozáznamy, krajský súd vo svojom rozsudku konštatoval, že z nich vyplýva priebeh výkonu štátnej služby v inkriminovaných dňoch tak, ako je uvedený v rozhodnutí správneho orgánu. Odvolací súd

však pripomína, že videozáznamy neboli jediným dôkazom o spôsobe konania žalobcu, pretože preskúmané rozhodnutie vychádza aj z prvotnej evidencie, kde nie je zaevidovaný tovar, ktorý zaevidovaný mal byť a žalobca v priebehu konania ani netvrdil, že sa vytýkaného konania nedopustil. Krajský súd sa vecne správne vysporiadal aj s nedôvodnou námietkou nedostatku právomoci riaditeľa Colného úradu Michalovce a včasnosti rozhodnutia o prepustení.

Podľa názoru odvolacieho súdu skutkové závery krajského súdu, podľa ktorého sú zistenia služobných orgánov o dôvodoch prepustenia žalobcu vykonaným dokazovaním v administratívnom konaní preukázané a dostatočné pre rozhodnutie vo veci služobného pomeru, nie sú dôvody odvolania žalobcu spôsobilé spochybniť. Dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného skorším rozhodnutím odvolacieho súdu bol odstránený, keď nepochybne bola doložená existencia dokladu preukazujúceho procesný úkon vykonaný 22.4.2009 o oboznámení v tom čase právneho zástupcu žalobcu s podkladmi pre rozhodnutie o prepustení. Krajský súd sa však vysporiadal so všetkými dôvodmi žaloby, jeho skutkové a právne závery sú logické, úplné a presvedčivé v tom, že rozhodnutie žalovaného (ako celok pozostávajúci z rozhodnutia služobného orgánu o prepustení žalobcu zo služobného pomeru a a odvolacieho orgánu o potvrdení rozhodnutia o prepustení), z dôvodov uvedených v žalobe, nie je nezákonné (§ 250j ods. 1 OSP).

Z týchto dôvodov odvolací súd prvostupňový rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP á contr. žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a rovnako ani žalovanému. nepatrí náhrada trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 18. apríla 2012

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková